

Ved

FESTEN

for

Venneforbundet

„Den dobbelte Firklover“

paa

Sakskøbing Borgerskole

den 12. Juni 1905.

Mel.: Kajsoren af Kinesiens Land.

Velkommen, kære Kløverblad,
til vor gode, gamle Stad, —
viden om Lande gaar ej vort Ry,
for vi er en lille, fattig By;
de Damer og Herrer maa ta'e til Takke,
vi har jo hverken Bjærg eller Bakke;
men vi har en yndig, idyllisk Aa;
i den vore Sparepenge gaa.

Overlærerens har i Dag
samlet deres Vennelag,
som saa nær deres Hjerter staar
og rykker nærmere Aar for Aar;
derfor sidder vi her og solder,
alt hvad Tøj og Remmer holder, —
lad det da blive en Mindedag,
som vi kan tænke paa med Behag!

Paa Jonstrups skønne, herlige Plet,
stilttes Venskab saare let,
Venskab, der bunder i Kærlighed,
og som evigt varer ved.
Man ser, naar I trykker hverandres Næver,
hvor skummelt I til en Skaarupper skæver,
jo Tak skal I ha'e, vi er a jour:
kun, hvad der kommer fra Jonstrup duer!

De friske Kløverblade især
er mange gode »Knapper« værd, —
Fejl dem har de nok ingen a',
dem er det ogsaa sælt at ha'e.
Kære Venner, jeg behøver
næppe at rose vort Firkløver:
Otte kostbare Perler i Rad
danner det dobbelte Kløverblad!

Nu vil jeg til at synge om
jer, som ude tra Købeløv kom;
allid I fro og glade i Sind
huser Smilet paa jer Kind.
Gid I maa leve godt og længe,
allid ha'e rigeligt med Penge! —
dermed jeg hæver mit Glas til jer Pris
og haaber, de andre gør ligervis!

Hr. og Fru Remmer har vi her,
og Fru Langkjær sidder der!
til Ros jeg ej kan finde Ord
for Remmer og hans »bitte Mor«;
Fru Langkjær er jo ogsaa en Kvinde,
hvis Mage man vanskelig kan finde.
At elske dem volder ej Besvær;
vi anbefaler dem trygt til enhver.

Fra Rødovre Skole har vi to,
som hver for sig er evig go';
med samme Øjne vi ogsaa se
paa L. og Christine Manniche.
Gid Ofret til jer lidt slot maa falde
i Form af Gæs og Fedekalle;
ja, gid I maa trives og leve godt
paa Svallerup svale Degue-Slot!

Gid vi maa hejse vore Flag
for mangan saadan Mindedag!
Højre, Rebel — eller hvad I er,
hver en Gæst er velset her!
Hr. Langkjær, saa svedent i Skægget smiler:
»Rastløs forbi mit Navn de iler!«
— den, der ler sidst, han ler dog bedst:
Langkjær er virkelig Æresgæst.

Tag saa til Takke denne Gang
med denne lille, simple Sang;
maaske det kommer jer lidt paa tværs,
at den har saa mange Vers —
»Schwamm darüber« — lad os være glade,
tømme de fyldte Glas og Fade! —
Lev saa godt i vort lille Land,
du uundværlige Lærerstand.

E. R.